

РЕШЕНИЕ

№ 14058

гр. София, 07.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 08.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5006** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от М. Г. Р. срещу решение № 02/24.04.2024 г. на директора на ОДБХ-П., с което на основание чл. 28, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 и чл. 13, ал. 2 ЗДОИ се отказва достъп до обществена информация, поискан със заявление вх. № 2572/08.04.2024 г.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като изложените правни аргументи в него противоречат на цитираните разпоредби от закона, както и на целите му. Счита, че поисканата информация представлява служебна обществена информация, достъпът до която съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДОИ е свободен. Излагат се подробни доводи за липсата на посочените основания за отказ в обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли съдът да отмени оспорения акт.

Ответникът - Директорът на Областната дирекция по безопасност на храните редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. В писмено становище по делото счита жалбата за неоснователна, като изразява мнение, че същата цели единствено злоупотреба с право, тъй като жалбоподателката е подала множество идентични с настоящото искания до ОДБХ-С..

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление за достъп до обществена информация с вх. № 2572/08.04.2024 г. до директора на ОДБХ-П. жалбоподателката е поискала да ѝ бъдат предоставени

копия от всички предписания и протоколи, издадени при проверки по сигнал вх. № 425/17.01.2024 г. (чиито подател е тя) за развъждане на кучета, за периода 15.01.2024 г. – 30.03.2024 г. В заявлението е посочено, че търсената информация ще увеличи прозрачността във връзка с действията на задължения субект при изпълнението на неговите правомощия, поради което е налице и надделяващ обществен интерес .

С решение № 02/24.04.2024 г., издадено от директора на ОДБХ-П., на жалбоподателката било отказано предоставянето на исканата информация на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 вр чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. Било посочено, че поисканите актове съдържат лични данни на трето лице и попадат в ограничението на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, като липсват данни за надделяващ обществен интерес, както и че исканата информация била защитена с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. (Общия регламент за защита на данните).

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ответникът в настоящото производство несъмнено има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че решението е издадено в нарушение на материалния закон по следните съображения:

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с общественния живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно общественния живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като е създадена във връзка с дейността и при изпълнение на правомощията на ОДБХ-П.. В случая жалбоподателката е пожелала да се запознае с предписания и протоколи, издадени

при проверки по сигнал вх. № 425/17.01.2024 г. за развъждане на кучета, за периода 15.01.2024 г. – 30.03.2024 г. Съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. Неправилно в оспореното решение административният орган е отказал да предостави исканата информация, позовавайки се на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. Тази разпоредба регламентира случаите, в които задълженият субект може да откаже предоставянето на служебна информация, ако тя – т. 1 е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). В случая търсената информация няма характер на подготвителна такава, нито е свързана с оперативната подготовка на актовете на директора на ОДБХ-П., а има самостоятелно значение, доколкото касае издадените крайни актове след извършване на проверка по подаден сигнал. Докладите и протоколите от проверки, извършвани от държавни органи, съдържат не само мнения и препоръки от страна на инспекторите, които са ги извършили, но и констатации от проверката. Именно тези констатации имат самостоятелно значение.

Неоснователен е и аргументът, че исканата информация съдържа лични данни на трето лице. На първо място органът не е конкретизирал - за какви лични данни става въпрос. Отказът за предоставяне на достъп до обществена информация не може да се основава единствено на правото на защита на личните данни, тъй като съществува техническа възможност за заличаването им при предоставяне на информация, особено ако се касае до име, адрес или ЕГН. Освен това, видно от подаденото заявление, жалбоподателката не иска предоставянето на лични данни на конкретно лице, а информация за това, по какъв начин е приключила проверката на административния орган по подаден от нея сигнал.

Отделно от това в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ изрично е предвидено, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Задължение на органа е да извърши преценка, дали в конкретния случай е налице такъв и съответно да обоснове своето решение в този смисъл, което в процесния случай не е направено. Постановяването на отказ за предоставяне достъп до поискана обществена информация на основание чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, следва да е надлежно мотивиран, освен с излагането на фактически съображения за наличието на обстоятелства по т. 1 от посочената разпоредба, но и тези обстоятелства да бъдат съотнесени към обществения интерес от достъп до тази информация, като се държи сметка за понятието „надделяващ обществен интерес“, дадено в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ и въведената с § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ оборима презумпция за наличието на такъв. Липсата на конкретно изложени фактически основания, които да са съотносими към посоченото правно основание за издаване на административният акт, води до извод за наличие на основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

Предвид изложеното решение № 02/24.04.2024 г. на директора на ОДБХ-П. следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 02/24.04.2024 г. на директора на ОДБХ-П., с което на основание

чл. 28, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 и чл. 13, ал. 2 ЗДОИ се отказва достъп до обществена информация, поискан със заявление вх. № 2572/08.04.2024 г.

ВРЪЩА административната преписка на директора на ОДБХ-П. за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: